

ETYKA kl. I - III

Ocenianie na zajęciach etyki ma charakter pomocniczy, ponieważ ze specyfiki przedmiotu wynika pewna trudność w wystawianiu oceny. Najistotniejszym elementem oceny jest aktywne zaangażowanie uczestnika zajęć.

Co podlega ocenie:

- aktywne uczestniczenie w lekcji,
- wypowiedzi ustne (udział w rozmowie),
- prace domowe,
- przygotowanie do lekcji,
- przestrzeganie zasad panujących na zajęciach (szacunek do innych uczestników, zasady kulturalnej dyskusji),
- prace dodatkowe.

Wymagania na ocenę:

- celującą - aktywny udział we wszystkich lekcjach, posługiwanie się ze zrozumieniem elementarnymi pojęciami z zakresu etyki, systematyczne przygotowanie do lekcji, podejmowanie zadań dodatkowych, zdolność do refleksji i podejścia do tematu w stopniu wykraczającym poza standard i program obowiązkowy, przestrzeganie zasad panujących na zajęciach,
- bardzo dobrą – systematyczne przygotowanie do lekcji, czynny udział w zajęciach/dyskusjach, posługiwanie się ze zrozumieniem elementarnymi pojęciami z zakresu etyki/filozofii, odrobione prace domowe, przestrzeganie zasad panujących na zajęciach,
- dobrą – systematyczne przygotowanie do lekcji, częsty udział w dyskusjach, rozumienie elementarnych pojęć z zakresu etyki/filozofii, odrobione prace domowe, przestrzeganie zasad z drobnymi uchybieniami,
- dostateczną – rozumienie omawianych zagadnień, sporadyczny udział w dyskusjach, częste łamanie zasad panujących na zajęciach,
- dopuszczającą – bierny udział w lekcjach, nieprzestrzeganie zasad panujących na zajęciach,
- niedostateczną – niespełnienie powyższych warunków.

Jak poprawić ocenę semestralną/roczną?

Uczeń musi wyrazić chęć poprawy oceny i poprosić o wyznaczenie prac dodatkowych i odrobić je w terminie ustalonym przez nauczyciela.

Sposoby dostosowania:

UCZNIOWIE Z DYSLEKSJĄ **ROZWOJOWĄ** (pod postacią dysleksji, dysgrafii, dysortografii i dyskalkulii)

1. Kontrolowanie stopień zrozumienia samodzielnie przeczytanych przez ucznia tekstów; głośne czytanie przez nauczyciela
2. Zmniejszenie ilości zadań (poleceń) do wykonania lub wydłużenie uczniowi czasu przeznaczony na wykonanie.
3. Pisemne prace oceniane głównie pod względem merytorycznym.
4. W przypadku ucznia z dysgrafią akceptowanie pisma drukowanego.
5. Dostosowanie tempa realizacji programu do indywidualnych możliwości ucznia.
6. Stosowanie metod polisensorycznych.
7. Aktywizowanie uczniów przez stosowanie metod zabawowych.
8. Korzystanie z różnego rodzaju pomocy dydaktycznych.

UCZNIOWIE ZE SPRAWNOŚCIĄ INTELEKTUALNĄ NIŻSZĄ NIŻ PRZECIĘTNA

1. Pozostawianie więcej czasu na przyswojenie tekstu.
2. Podawanie poleceń w prostszej formie.
3. Częste odwoływanie się do konkretnego przykładu.
4. Wolniejsze tempo pracy.
5. Odrębne instruowanie dzieci.
6. Wymagania w wypowiedzianiu się na określony temat ograniczone do kilku krótkich, prostych zdań.

UCZNIOWIE Z ZESPOŁEM NADPOBUDLIWOŚCI PSYCHORUCHOWEJ (ADHD)

1. Stworzenie stałej struktury lekcji.
2. Wydawanie krótkich poleceń.
3. Częste zmienianie rodzaju zadań.
4. Częste przypominanie instrukcji.
5. Umożliwianie wykonywania zadań we fragmentach.
6. Stosowanie przerw śródlekcyjnych na zadania ruchowe (podejście do tablicy i starcie jej, rozdanie uczniom zadań).

UCZNIOWIE Z AUTYZMEM I ZESPOŁEM ASPERGERA

1. Dostosowanie do indywidualnych potrzeb ucznia miejsca nauki (ograniczenie bodźców rozpraszaających uwagę, siedzenie blisko nauczyciela)
2. Stała struktura lekcji.
3. Sprawdzanie, czy uczeń zrozumiał treść polecenia, zachęcanie go by w razie potrzeby poprosił o powtórzenie.
4. Wzmacnianie pozytywne i docenianie tego, co uczeń zrobił dobrze nawet, jeżeli końcowy efekt pracy jest niezadowolający.
5. Wykorzystywanie mocnych stron ucznia w celu wzmacniania motywacji do nauki oraz poprawy samooceny.